

Ein av málningunum hjá Hjórdis

Hon sigur tó, at hon í eina tíð royndi at arbeiða við abstraktu listini, men hetta var bert í eina tíð, og so kendi hon seg ikki at fáa meira burtur úr henni og gavst við tí.

Í dag er hon meira at kalla farin aftur til ta upprunaligu listina, sum hon byrjaði við sum ung.

Bergtíkin av speglingum og skuggum

Hon visir mær eina mynd at Kallsoynni, sum hevur ein lagnan dām yvir sær. Jú, eg síggi rætt. Hetta er sum at hyggja út gjøgnum eitt vindeyga, har øll stovan speglast í glasinum og verður ein partur av tí, sum eyga sær. Ein heilt øðrvísi háttur at lýsa eina náttúru uppá.

Flestu myndirnar hjá Hjórdis er sera stórar. Triggjar metrar breiðar og tveir høgur.

– Eg kenni tað, sum um at ein mynd gevur meira, størri hon er. Tann, sum hyggur at einari stórar mynd, gerst ein partur av myndini, tá ið hann ikki sær alla myndina í senn. Um sama mynd var krympa niður í eina hóskandi stovu-málningastódd, so var hon bert ein mynd á einum vegg, sigur Hjórdis, og leggur afturat, at hon sjálvandi eisini ger smáar málningar, men at hennara alskur er hjá teimum stóru málningunum.

Arbeitt við standmyndum

Men hon hevur eisini roynt at arbeiða við standmyndum, og tað var júst á hendan hátt, at hon mætti Hans Paula. Í 1983 var hon við á einari myndaframsýning á Kalmar konstmuseum í Svøríki. Hon hevði gjørt nakrar standmyndir, har hon royndi at arbeiða við speglingum og skuggum. Á somu framsýning var Hans Pauli, sum eisini hevði gjørt nakrar royndir við júst tí sama. Á hendan hátt mætti

ust tey bæði.

Men tíðin, har Hjórdis arbeiðdi við standmyndum var stókkut.

– Hetta var bert ein roynd hjá mær, og eg kendi skjótt, at mær dámdi nógv betri at arbeiða við at mála, sigur hon, meðan hon rættur ein faldara um Aalborg Politigård yvir um borðið.

List í bygningum.

Í faldaranum stendur ymiskt um nýggja politigarðin í Aalborg og niðast í einum horni stendur: Udsmykning: Billedekunster Hjórdis Haack.

Hetta er ein parturav hennara arbeiði, at arbeiða saman við einum arkitekti at gera bygningar og annað. Eg havi verið heppin, tí arkitekturin, sum eg arbeiði saman við, er sera áhugaður í list og vil tengja listina saman við bygninginum. Ikki bert hanga nakrar tilvildarlaga valdir málningar upp á vegg. Hon greiðir frá, at arkitekturin vil hava hana at vera við í allari sessini, so hon sleppur gera hugskotini, longu tá farið verður undir tær fyrstu tekningarnar. Hjórdis heldur hetta vera sera heppið, tí á hendan hátt kann hon skapa list, sum undir øðrum umstøðum als ikki lat seg gera uttan óhugnaligar útræiðslur.

Í døminum við politigarðinum í Aalborg er hetta sera sjónligt. Har hevur Hjórdis arbeitt við sólarljósinum á einari teldu, so at til bar at síggja, hvussu sólarljósið kom in gjøgnum vindeyguni og legist á veggir og gólv. Í sjálvum miðjum bygningi er ein gullsól, sum kastar ljósið runt í fleiri rúm. Í forleingils av tí rúminum eru nakrar geingir, har gólvið er svart. Har fekk Hjórdis gólváleggjaran at skera nakra hvítar strukur í. Hetta sær út sum um sólín skýnur inn gjøgnum vindeygu í rúmunum, sum eru í geingini, sjálvt um eingin sól

kemur inn nakra staðni. Hetta sær heilt ótrúliga lóg-ið út, men tað gevur eina kenslu av, ljósið er onkustaðni í geingini.

Hon hevur eisini fingið nógv lovandi orð um tað, sum hon hevur gjørt har.

Kennir frælsi í bundnum uppgávum

Spurd hvat henni dámar við bundnum uppgávum, sigur hon at tað dámar henni væl.

– Eg kenni tað ikki sum nakað bindandi, men sum nakað, sum krevur meira av mær, enn um eg bert skuldi gjørt tað, sum mær dámar, sigur hon. Hon sigur, at tað mangan er sera spennandi at seta seg niður við einari bundnari uppgávu at loysa hana. Ofta er úrslitið nógv betri enn nakar hevði væntað, heldur hon. Men Hjórdis dylur ikki fyri, at um hon fekk eina uppgávu, sum henni als ikki dámdi, so hevði hon sagt, nei takk.

Síðan 1982 hevur Hjórdis verið við til at pynta um seks stórar ætlanir. Umframt Aalborg Politigård, hevur hon eisini gjørt Hillerød Politigård og Slagelse Politigård. Av øðrum kann nevast Direktoratet for Udlændinge og August Krogh Instituttet í Keypmannahavn og Industridepartementet í Stokkhólm í Svøríki.

Vitapassari í skergarðinum

Men Hjórdis hevur ikki arbeitt við list alla tíðina. Eitt árið var hon vitapassari á einari lítilli oyggj í svenska skergarðinum. Hetta kom av tilvild. Ein vinkona hjá Hjórdis hevði ein beiggja, sum umframt at vera listamaður, eisini var vitapassari. Ein, sum starvaðist á á vitanum á Gotska Sande gjørdist sjúk, og so spurdi beiggi vinkonuna, um Hjórdis ikki hevði hug at arbeiða sum vitapassari í eina tíð.

Tíðin úti á oyggjunum var

sera stuttligt. Har vóru fleiri uppgávur, millum annað skuldi ein rapport um veðrið sendast inn hvønn triðja tíma. Eisini var oyggin eitt náttúrureservat, sum vitapassarnir høvdu til uppgávu at ansa.

– Eg lærði nógv hesa tíðina. Millum annað lærði eg at veiða djór og fiska. Tað dámdi mær sera væl, sigur Hjórdis, men sigur tó, at sjálvt um øll hugsa, at har fekk hon nógv tíð til at mála og tekna, so var tað als ikki so. Har var alt ov nógv annað at takast við.

Men sigur hon, at henni dámdi so sera væl tíðina sum vitapassari.

Vit prátta eina løtu afturat, meðan vit hyggja eftir myndum av listaverkunum hjá Hjórdis. Í løtuni er hon við á einari ferandi listafamsýning. Hendan framsýningin verður sýnd kring um í Danmark á ymiskum almennum støðum. Tað er Danske Kunstforeningers sammenslutning, sum hevur ferandi framsýningina. Hjórdis sigur, at henni dámar sera væl hendan háttin, tí so er tað ikki neyðugt hjá

henni at vera hjástødd alla tíðina. Hon fær bara boð um, tá onkur málningur hjá henni er seldur. Tað er so, at hvørt av listafólkunum binda seg til at hava eitt ávíst tal av listaverkunum við á framsýningini fyri ikki, at framsýningin bert skal hava eina týggju listaverk at sýna fram, tá ið ein tíð er fraliðin. Men hesin hátturin frítekur listafólkini fyri at vera hjástødd alla tíðina, so tey kunnu skapa onnur listaverk, meðan nøkur eru á framsýning.

